15/04/2019

Γιατί η έκτη εβδομάδα των νηστειών ονομάζεται «βουβή» ή «κουφή»

/ Γνώμες

Η έκτη και τελευταία εβδομάδα της Μεγάλης Σαρακοστής ονομάζεται «Εβδομάδα των Βαΐων». Στην συνείδηση των πιστών, όμως, έχει μείνει γνωστή ως «βουβή» ή «κουφή». Πώς, προκύπτει αυτός ο χαρακτηρισμός;

Το ότι δεν τελείται η χαρμόσυνη Ακολουθία των Χαιρετισμών την Εβδομάδα αυτή ίσως και να οδήγησε σε αυτή την παρεξήγηση.

Αρκεί μια ματιά στα Λειτουργικά βιβλία της Εκκλησίας μας για να μας πείσει ότι, μόνο «βουβή» και «κουφή» δεν είναι η Εβδομάδα πριν τη Μεγάλη Εβδομάδα. Η έκτη και τελευταία εβδομάδα της Μεγάλης Σαρακοστής ονομάζεται «Εβδομάδα των Βαΐων». Για έξι μέρες πριν το Σάββατο του Λαζάρου και την Κυριακή των Βαϊων η λατρεία της Εκκλησίας μας ωθεί ν’ ακολουθήσουμε το Χριστό, καθώς πρώτος αναγγέλει το θάνατο του φίλου Του και κατόπιν αρχίζει το ταξίδι Του στη Βηθανία και στην Ιερουσαλήμ.

Στο κέντρο της προσοχής είναι ο Λάζαρος – η αρρώστεια του, ο θάνατός του, ο θρήνος των συγγενών του και η αντίδραση του Χριστού σ’ όλα αυτά. Η τελευταία

εβδομάδα δηλαδή περνάει με πνευματική περισυλλογή πάνω στην ερχόμενη συνάντηση του Χριστού με το θάνατο – πρώτα στο πρόσωπο του φίλου Του Λαζάρου, έπειτα στο θάνατο του ίδιου του Χριστού. Πλησιάζει η «ώρα του Χριστού» για την οποία τόσο συχνά μιλούσε και προς αυτήν προσανατολιζόταν όλη η επίγεια διακονία Του.

Η ανάσταση του Λαζάρου έγινε για να βεβαιωθούμε για «Την κοινήν ανάστασιν». Είναι κάτι το συναρπαστικό να γιορτάζουμε κάθε μέρα για μια ολοκληρη εβδομάδα αυτή τη συνάντηση ανάμεσα στη ζωή και το θάνατο, που αργά αργά πλησιάζει, να γινόμαστε μέρος της, να νιώθουμε με όλο το είναι μας αυτό που υπονοεί ο Ιωάννης με τα λόγια του:»Ιησούς ως είδεν αυτήν κλαίουσαν και τους συνελθόντας… ενεβριμήσατο τω πνεύματι και ετάραξεν εαυτόν… και εδάκρυσεν» (Ιωάν. 11, 33-35).

Μέσα στη λειτουργική ορολογία, το Σάββατο του Λαζάρου και η Κυριακή των Βαϊων είναι η»έναρξη του Σταυρού». (Ι.Μ.Π). Παρά ταύτα ο ευσεβής λαός μας αποκαλεί την εβδομάδα αυτή «κουφή» η «βουβή» με μοναδική δικαιολογία ότι την Εβδομάδα αυτή δεν τελούνται Ακολουθίες και ως εκ τούτου ούτε η καμπάνα σημαίνει.

Παλαιότερα αυτό καλλιεργείτο και από τους ίδιους τους ιερείς ως μια δικαιολογημένη ίσως προσπάθεια για λίγη ξεκούραση λίγο πριν τον μεγάλο κόπο της Αγίας και Μεγάλης Εβδομάδος.

Το Τυπικό της Εκκλησίας μας, υπαγορεύει και αυτήν την Εβδομάδα τις Ακολουθίες που τελούνται καθ’ όλη την Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Δηλαδή Μεσονυκτικό Όρθρο, Ώρες και Εσπερινό το πρωί,το Μεγάλο Απόδειπνο το απόγευμα, την Προηγιασμένη Θ.Λειτουργία την Τετάρτη και την Παρασκευή καθώς και το Μικρό Απόδειπνο με τον κανόνα του Αγίου Λαζάρου την Παρασκευή το απόγευμα.

Η μοναδική Ακολουθία που απουσιάζει είναι η Ακολουθία των Χαιρετισμών της Παναγίας, η οποία αποτελεί και την μοναδική χαρμόσυνη νότα στην πένθιμη περίοδο που διανύουμε.

Η τελευταία εβδομάδα της Σαρακοστής, αφού από την Κυριακή ξεκινά η Μεγάλη Εβδομάδα με την δική της νηστεία, είναι η τελική αποκάλυψη του νοήματος της Μεγάλης Σαρακοστής που είναι η μετάνοια, η νηστεία από την αμαρτία, η χαρμολύπη και η επαναβίωση του λατρευτικού στοιχείου της Εκκλησίας!